

به نام خداوند جان و خرد

برخورد با کرونا به عنوان یک آسیب بر سلامت عمومی در مقایسه با برخورد با کنکور، سیستم آموزشی جدید ۶-۳-۳، دانشگاه فرهنگیان، جایگاه معلمان و هزاران بلای آموزشی دیگر

چند روز است ایران با بلایی به نام کرونا روبه‌روست و به حق در صدد جلوگیری از خطرات این بلای اجتماعی است. فورا کمیته‌های بحران و حتی ستاد مرکزی به ریاست رئیس جمهور تشکیل شد. بخش‌های مهمی از صدا و سیما به ارائه اخبار این ویروس اختصاص یافته است و همه مدارس و دانشگاه‌ها و حتی نماز جمعیه‌ها و تمام فعالیت‌های فرهنگی و ورزشی و غیره به حق تعطیل شده‌اند تا از گسترش این بلای همگانی جلوگیری شود. رئیس فرهنگستان علوم پزشکی نزد مقام رهبری می‌رود تا اهمیت این مسئله را بیان کرده و سپس توصیه‌های ایشان را رسماً پخش می‌کند و حتماً اجازه تعطیلی نماز جمعیه‌ها را می‌گیرد. اقتصاد و کارآفرینی به فراموشی سپرده می‌شود و رسماً توصیه می‌شود که مسافرت‌ها متوقف و از مراجعه به هتل‌ها و رستوران‌ها خودداری شود و باز هم به حق، ولی شاید کمی دیر، پروازها به خارج و از خارج لغو می‌شود و حتی آموزش مجازی در آموزش و پرورش به حق به دلیل کرونا ایجاد می‌شود و ...

اما در مورد بلاهای آموزشی که در اثر کنکور (یا به قول مرحوم دکتر کاردان "کورگن") به وجود آمده است، سال‌هاست اعلام خطر می‌کنیم، سال‌هاست شاهد مشکلات روحی، جسمی و آموزشی دانش‌آموزان، دانشجویان و خانواده‌ها هستیم. سال‌هاست آموزش کشور ما و تربیت فرزندانمان تحت تأثیر این کنکور مخرب و این روش‌های تدریس غلط آسیب می‌بینند، اما خبری از تشکیل کمیته بحرانی برای این خطر اجتماعی نیست. حتی یکی از مسئولان دائمی کشور یک بار به من می‌گفت اگر کنکور اصلاح شود مشکل بیکاری تشدید می‌شود!!!

سیستم آموزشی ۶-۳-۳، برنامه جدید آموزش و پرورش، بدون آمادگی لازم، نبود معلم تربیت شده، نبود برنامه درسی و حتی نبود محل کلاس در بسیاری از مدارس (به حدی که برخی از مدارس مجبور شدند مستخدمین را سر کلاس ششم دبستان به جای معلم بفرستند، آبدارخانه را تبدیل به کلاس درس کنند و به جای استفاده از کتاب و برنامه درسی، جزوه‌های سلیقه‌ای را به دانش‌آموزان ششم تدریس کردند) به یک باره جایگزین سیستم آموزشی قبلی می‌شود.

ایجاد دانشگاه فرهنگیان و پردیس‌های غیر مجهز آنها بدون برنامه و پذیرش دانشجو برای این مراکز بدون امکانات آموزشی و ... از همه بدتر جایگاه معلمان در کشور و بی‌توجهی به این قشر مؤثر (که سال‌هاست بی‌توجهی به آنها آموزش کشور را با خطر روبه‌رو کرده است)، از دیگر بلاهای آموزشی هستند که برایشان نه کمیته‌ای تشکیل شد و نه بحثی و نه حرفی زده شد!!!

بارها در جلسات کمیته پیشبرد ریاضیات فرهنگستان از این مشکلات نالیدیم، ولی در جواب، چوب قانون و نظر مقامات، در برابر کار کارشناسی شده فرهنگستان علوم، باعث سکوت ما شد. حتی یک بار رئیس فرهنگستان علوم حاضر نشد با رئیس جمهور یا وزیر آموزش و پرورش و یا وزیر علوم در این موارد صحبت جدی داشته باشد!

کرونا باعث شد که رئیس فرهنگستان پزشکی نزد رهبر برود و نماز جمعه را که یکی از مقدس‌ترین کارها در جمهوری اسلامی است، تعطیل کند؛ ولی حیف که قدرتی در فرهنگستان علوم نیست که به دلیل افت علوم پایه، قدمی بردارد که مبادا قانون سریعا تصویب شده‌ی دانشگاه فرهنگیان که با درخواست صلوات رئیس شورای عالی انقلاب فرهنگی بدون کارشناسی به تصویب رسید و یا هزاران تصمیم دیگر که همگی در حال ریشه کنی علم هستند، زیر سؤال روند. آیا معلم در جامعه فرهنگی ایران مقدس نیست، چرا اصلاح جایگاه معلم یک بسیج همگانی را نمی‌طلبد؟

خداوند به ما صبر و به مسئولان علمی ما درک عطا فرماید.

علی رجالی معلم ریاضی و خدمت‌گزار جامعه ریاضی ایران